

ἔχουσα καὶ ἄλλη τις ὑπὸ Lafell¹⁹ ἀναγραφούμενη παραγωγὴ τοῦ ὄντος τῆς προκειμένης πόλεως, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ τῶν ὑδάτων πλοῦσμον· ἡ αὐτὴ ἐτυμολογία ἀποδεκτὴ γίνεται καὶ ὑπὸ Delacoulonche²⁰.

Ἐπὶ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀναφαίνεται ἡ πόλις αὕτη οὐ συμκρὰν κεκτημένη σπουδαιότητα διὸ καὶ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων²¹.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ περὶ τὴν Βέροιαν χώρα, ἐν ᾧ καὶ τὸ Βέρωμον ὅρος, πρὸς δὲ καὶ ἡ πόλις Ἐδεσσα, κατὰ τὸν Σχολιαστὴν Κλίμεντος Ἀλεξανδρέων²², καταληφθεῖσα, κατφύγηθη ὑπὸ θρακικοῦ τινος φύλου τῶν Βριγῶν, ὃν τινες κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου²³ καὶ Στραβωνος²⁴, διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν, Φρύγες μετωνυμάσθησαν.

Περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς σημασίας τῆς πόλεως Βέροιας ποιεῖται λόγον δ. M. Cousinéry²⁵. Τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ ὅμως εἰσημένοις προσθέτεον καὶ ὅτι δύο μὲν ἀνθ' ἐνὸς ὑπὸ αὐτοῦ ἀναγραφούμενου πύργου ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ μεσαίωνος ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν²⁶, οὐκ δὲ λίγα δὲ λειψανά ἀρχαῖα μετ' ἐπιγραφῶν²⁷, οἷον ἀγάλματα καὶ τεμάχια στηλῶν διασθῶνται²⁸. Πλὴν ὅμως τούτων ἔξω τῆς πόλεως κεῖνται ἐν τοῖς πέριξ τόποις καὶ τρεῖς τάφοι, πρὸς δὲ καὶ ἔχοντα ἀρχαίων μεταλλῶν καὶ λατομεῖα λευκοῦ μαρμάρου διασθῶνται²⁹.

Περὶ πιθανῆς ὑπάρχεως ἐν Βέροιᾳ ναοῦ Ἀθροδίτης ἀναφέρεται ἐν τῷ ἑαυτοῦ πονημάτι δ. Delacoulonche³⁰. Περὶ δὲ ἐπιγραφῶν πρωμαϊκῆς ἐποχῆς ὁ αὐτὸς πραγματεύεται³¹. διὰ μακρῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) I, 61, 4. «Καὶ ἀφικόμενοι εἰς Βέροιαν . . .»

2) VII, ἀπ. 26. «ὅτι ἡ πόλις Βέροια ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους».

3) Ἐν λέξει «Βέροια πόλις Μακεδονίας, ἡν Φέρωνα κτίσαι ὥστιν· αὐτὸν δὲ τὸ φει βεραία μεταποιεῖν, ὡς Βαλάκρον καὶ Βίλιππον καὶ βεβαλίνον· ἔλλοι ἀπὸ Βεροίας τῆς Βέρητος τοῦ Μακεδόνος· τὸ ἐθνικὸν Βεροιαῖος».

4) Cl. Aelian. de nat. animal. XV, I, «Βερροίας τε καὶ Θεσσαλονίκης μέσος ρεῖ ποταμὸς ὄνομα Ἀστραῖος».

5) III, 13, 39.

6) Περὶ θεμάτων II, 2, 49 ἔκδ. Bon. 1829—40. «Θεσσαλονίκη, Ηέλλη, Εύρωπος, Δίος, Βέρροια κτλ.»

7) Ἐν λέξει.—Πρόβλ. Πολύβιον, XXVIII, 8, 1. «καὶ τὸν Βεροιαῖον Ἀδάνον».

8) XXVII, 8, 5. «. . . Πάνταυγος Βαλάκρου καὶ Μίδων Βεροιεύς.»

9) Delacoulonche: Mémoire . . . sur le berceau de la puissance macédonienne des bords de l'Haliacmon à ceux de l'Axius: Paris 1858, σ. 42. «L'antique Cercé fût fondée au pied du Bermius, au cœur même du pays de Bryges. Point de doute possible sur son emplacement; elle n'a jamais cessé d'exister; elle n'a jamais changé de nom.»

10) Hadschi-Kalfa: Rumeli und Bosna: Uebersetzung. v. Hammer, Wien 1812, σ. 86.—Πρόβλ. Pouqueville: Voyage dans la Grèce: Paris 1820, II, σ. 110. σημ. Ιη.

11) VII, ἀπ. 26.

12) Delacoulonche: κτλ. σ. 42. «Située (la ville de Verria) à une heure et demie de l'Haliacmon.»

13) Abel: Makedonien vor König Philipp: Leipzig 1847 σ. 175. «Und war schon (Beroea) in sehr alten Zeiten wie noch heutigen Tags durch ihre günstige Lage von hohen Bedeutung». —Πρόβλ. Tafel ἐν Pauly's Real Encyclopädie der clas. Alterthums-wissenschaften. Stuttgart, I, σ. 1100.—Ἐκτεταμένην περιγραφὴν τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης βλέπε παρὰ Delacoulonche: Mémoire κτλ. σ. 42—43.

14) Pouqueville Voyage dans la Grèce: Paris 1820, II, σ. 110 σημ. 1. «Βέρροια Βερρία, aujourd'hui Veria et Cara-Veria, Ville de la Macédoine cisaxienne, sur une rivière, qui se rend à l' Haliacmon». —Πρόβλ. Delacoulonche: Mémoire κτλ. σ. 43. «Le côte nord (de Beroea) défendu par un torrent qu'on appelle aujourd'hui Gyphato-Potamo».

15) Abel: Maked. κτλ. σ. 175. «Die Stadt Beroea.... lag am Abhang des Bermius, eine Meile etwa lings von Haliacmon entfernt, wo er sich durch das Gebirge sein Bahn gebrochen hat».

16) Handbuch der alten Geogr. Leipzig 1848 III, σ. 1061 «Beroea.... am östlichen Abhange des Bermius und am Astraeus (Aelian. hist. an. 45, 4) einem westlichen Nebenflusse des Haliacmon».

17) De nat. anim. XV, 4.

18) Travels in North. Greece. London 1835. III, σ. 292 καὶ 468.

19) Ἐν λέξει.—Πρόβλ. M. Έπυμολ. ἔκδ. Οxon. 1848 ἐν λέξει. «Βέροια, πόλις Μακεδονίας, ἡν φασὶν ἀπὸ Φέρητος τινος κτισθεῖσαν Φέροια καὶ κατὰ Μακεδόνας Βέροια, τροπῇ τοῦ φεις β, ὡς Φερενίκη Βερενίκη . . . καὶ τὴν κεφαλὴν κεφαλὴν λέγουσιν.»

20) Ἐν Pauly's Real-Encycl. κτλ. 1, σ. 1099. «Das letztere stimmt mit dem Wasserreichthum dieses fruchtbaren Alpentals und der Etymologie der Neugriechen zusammen, welche den Namen auf die Wassermenge der Stadt und der Gegend beziehen.»

20) Mémoire . . . κτλ. σ. 42. «De nos jours on a conjecturé que le mot paupait venir de rέω=couler, et qu'il faisait allusion aux eaux limpides et abondantes qui parcourent la ville. Sous ce rapport en effet Verria n'est pas moins favorisée que Niausta et Vodena.» Ἐπεται μακρὰ περιγραφὴ τῶν ἀρχῶν ὑδάτων.

21) Θουκυδ. I, 61.—Ταfel ἐν Pauly's Real-Ency. κτλ. I, σ. 1099 καὶ ἔξῆς περιεκτικῶν ἐκτίθεται πᾶσα ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέρη τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἴστορία τῆς πόλεως Βεροίας.

22) Ἐκδ. R. Klotz. Leipzig 1831—34. Τόμ. IV, σ. 97. «φωτεῖτο δὲ τὸ παλαιὸν ἡ Ἀδεσσα ὑπὸ Φρύγων» κ.τ. ἐλ.

23) VII, 73. «Οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι, ἐκαλέοντο Βρίγες χρόνον ὅσον Εύρωποιοι εόντες σύνοικοι ἦσαν Μακεδόνες, μεταβάντες δὲ εἰς τὴν Ἀσίνην, ἔμα τῇ χώρῃ καὶ τὸ οὖνομα μετέβαλον εἰς Φρύγες.»

24) VII, ἀπ. 25 «ὅτι αὐτοῦ που καὶ τὸ Βέρωμον ὅρος, δὲ πρότερον κατεῖχον Βρίγες, Θρακῶν θύνος, ὃν τινες διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίνην Φρύγες μετωνυμάσθησαν.»

25) Voyage dans la Macédoine Paris 1831. I, σ. 69. «Quoique très-ancienne, elle ne présente aucun monument d'une haute antiquité. Quelques restes d'anciens murs et une grande tour du moyen âge, située dans l'intérieur, sont les seules édifices qu'elle offre aux curieux.»

26) Delacoulonche: Mémoire κτλ. σ. 43. «Le côté ouest (de Beroea) est le plus curieux et le plus important à examiner. Deux tours y fixent l'attention; elles appartiennent toutes deux à l'époque Byzantine.» Ἐπεται μακρὰ περιγραφὴ ἀμφοτέρων τῶν πύργων μετ' ἀκριβῶν καταμετρήσεων.

27) Leake: Travels in North. Greece: ἐν τέλει τοῦ III τόμου, πίν. XXIX, ἀρθ. 141. πίν. XXX, ἀρθ. 142, 143.

28) Delacoulonche: Mémoire κτλ. σ. 44. «En parcourant les rues de Verria on est frappé du grand nombre de fragments antiques de toute espèce qu'on y rencontre». Ἐκ πάντων δὲ τούτων τρία περιγράφειν ὡς ὄντα περιγραφῆς ἔξια.

29) M. Δημίτσα: ἀρχαία Γεωγραφία Μακεδονίας. Ἀθήνησ: 1874 ΙΙ, σ. 40.

30) Mémoire.... κτλ. σ. 45—46.

31) Ἐν σελ. 46—51· ἐνθα δημοσιεύει δύο, ὃν ἡ πρώτη ἀναθητικὴ τῇ θεῷ θεῖοι Λοχίᾳ.

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ δ. φ.
(καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου Μοναστηρίου).

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 22]3 σεπτεμβρίου κατὰ τὴν 11ην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐνεφανίσθη ἐν Λιντζ (τῆς Ἀνω Αβδερίας ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως) σπάνιον φαινόμενον οὐρανίου τόξου ὑπὸ σελήνην. Εἶχε βρέσει διάγονον ἐν τῇ πόλει, πρὸς τὰ ΝΔ ὅμως διάρρανος εἴγεν αἰθρίασει καὶ ἡ σελήνη ἔηχε τῶν νεφῶν ἀποστίλουσα. Τὸ τόξον ἔηχε πλοῦστο ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως. Ἡ θλάσσης τῶν ὑπὸ τῆς σελήνης ἀντανακλώμενων ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐγίνετο μετ' ἐντάσεως. οὐχὶ ὅμως καὶ μετὰ δυνάμεως ὕστε νὺν διακρίνονται ἀπὸ ἀλλήλων τὰ τοῦ τόξου χρώματα. Ἡ φωτεινὴ λαρὸς τοῦ τόξου ἐπεδείκνυε μόνον συγκεχυμένην μετάβασιν ἀπὸ τοῦ καθαροῦ λευκοῦ εἰς τὸ βαθὺ κυανοῦν.

— Εὔρυτατον σπίλαιον ἀνεκαλύφθη ἐν Ταβερνῷ τῆς Γαλλίας, μήκους 1500 ποδ., καταληπτὸν εἰς θάλαμον 40 ποδῶν διαμέτρου καὶ 6 ποδῶν βάθους.

— Ἐν Νοθελλάρῳ παρὰ τὸ Πεσάρον ἡ καθηγητὴς Γκαμουρίνης ἀνέκλυψε νεκροταφεῖον τοῦ Η' αἰώνος π. Χ. ἐξ οὗ ἐξήγησαν σκελετοὶ

εξαιρετικού μεγέθους μετά κρανίων δολιγοχεφάλων καὶ καλῶς διατηρουμένων, λευκῶν δὲ καὶ ισχυρῶν δόδοντων. Παρ' αὐτοῖς εὑρέθησαν ἄπειρα δρειχάλκινα κοσμήματα, ἃλλα ἐξ ἡλέκτρου ὡς καὶ λόγχαι· οἱ σκελετοὶ ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτῶν πλευρᾶς. Οἱ Γκαμούρίνης φρονεῖ ὅτι οἱ σκελετοὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς Τυρρηνοὺς καὶ ὅτι θὰ δυνηθῇ ν' ἀποδεῖξῃ ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ εἶχον ἐμπόριον μετὰ τῶν Φοινίκων.

— Ο βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Οσκάρ ἐπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸ Διεθνὲς συνέδριον τὸν Ἀστιανολόγων γρυποῦ συνεδρικὸν κεράτινον ποτήριον, ὅπερ θὰ ἐνεγειρίζετο ὑπὸ τοῦ ἐν Αὐγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος καὶ γενικοῦ προξένου τῆς Σουηδίας κόμητος Καρόλου Λάνδεργη, ὅστις ὑπῆρχε καὶ γενικὸς γραμματεὺς ἐν τῷ τελευταίῳ συνεδρίῳ τῶν Ἀστιανολόγων, τῷ πρὸ τριετίας ἐν Στοκόλμῃ συγκροτηθέντι, εἰς τὸν καθηγητὴν Μάξι Μύλλερ, ὅστις θὰ κρατήσῃ αὐτὸν μέχρι τοῦ προσεχοῦ συνεδρίου τῶν Ἀστιανολόγων, ὅτε θὰ περιέληθη εἰς χειρας τοῦ νέου αὐτοῦ προσεδρου. Ο βασιλεὺς Οσκάρ ήτο, ὡς γνωστόν, ἐπίτιμος πρόεδρος ἐν τῷ ἐν Στοκόλμῃ συνεδρίῳ.

— Εν Ἀμερικῇ διοργανοῦται ἐκδρομὴ πρὸς θήραν φαλαίνης, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ζώγρησιν φαλαίνης, ητίς νὰ ἐκτεθῇ ἐν τῷ ἀλιευτικῷ τμήματι τῆς ἐν Σικάγῳ Παγκοσμίου Έκθέσεως. Εν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου ἡ φάλαινα περιορισθήσεται ἐν ἀρμοδίῳ μέρει καὶ ρυμουλκήθησεται εἰς Σικάγον διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἁγ. Λαυρεντίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Η διερεύνησις τῆς Γροιλανδίας. — Εν Κοπεγχάγῃ ἐλήφθησαν ἄρτι εἰδήσεις περὶ τῆς ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Ρύδερ διερευνητικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Γροιλανδίας. Η ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἓννεα μελῶν τοῦ δανικοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ καὶ εἶχεν ἀναγκήσεις ἐκ Κοπεγχάγης τῇ 27/8 παρελθόντος ίουνίου διὰ τοῦ νορβηγικοῦ ἀλιευτικοῦ σκάφους Ἐχλης.

Κατὰ τὴν 8/20 αὐγούστου οἱ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Ρύδερ ἀρίσκοντο εἰς Δύρη Φγιόρδη, ἐν τῇ ΝΔ ἀκτῇ τῆς Ἰσλανδίας, ἔκειθεν δὲ προύχωρησαν εἰς Σκορσμπάϊ Λάνδη, ὅπου διέγλιθον τὸν χειμῶνα ἐν θέσει κειμένη ὑπὸ τὴν 70° 27' Β γεωγρ. πλάτους, χρησιμοποιήσαντες τὸν γρόνον εἰς καταρτισμὸν διαφόρων συλλογῶν καὶ εἰς παρατηρήσεις.

Κατὰ τὴν 27/8 αὐγούστου δὲ Ρύδερ εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς Ἰσλανδίαν, ἀλλὰ προτίθεται ν' ἀναγκωρήσῃ τῇ 14/26 θερίου εἰς τὴν τῆς Γροιλανδίας ἀκτὴν, ὅπου ἐλπίζει ν' ἀπειβασθῇ ἐν τῇ ὑπὸ τὴν 68° Β γεωγρ. πλάτους ἀγνωστῷ ἀκτῇ, τῇ μεταξὺ τῶν ἀκτῶν τοῦ Σκορσμπάϊ καὶ τῆς νοτίου Γροιλανδίας. Λέγεται ὅτι μεγάλα ἐπιστημονικά ἀποτελέσματα ἐπετεύγμησαν ἦδη ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς ταῦτα.

Χάρτης τῆς Ἀμερικῆς. — Η ἐν πανομοιοτύπῳ ἀναπαραγωγὴ διὰ τὴν ἐν Μαδρίτῃ Κολουμβινὴν "Εκθεσιν" τοῦ πρώτου γάρτου ἐργού οὗ σημειοῦται ἡ ἀμερικανικὴ ἡπειρος προσεγγίζει εἰς τὸ τέρμα. Τὸ ἔργον τελεῖται ὑπὸ τοῦ σενάριο Κανύνα Βαλλέγιο, ἀνεψιοῦ τοῦ ισπανοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Τράσινορ. Ο πρωτότυπος γάρτης, ὅστις ἔγαράγη τῷ 1500 ὑπὸ τοῦ διαστήμου θαλασσοπόρου καὶ γαρογράφου Σονάν δὲ Λακούζα, ὅστις εἰργάζεται ὡς πρωρεὺς παρὰ τῷ Κολούμβῳ ἐν πλείστοις τοῦ ἐνὸς ταξιδίοις διὰ τοῦ ἀτλαντικοῦ διετηρήθη ἔκτοτε μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ἐν τῷ Ναυτικῷ Μουσείῳ τῆς Μαδρίτης. Ο γάρτης παρουσιάζει ἔνια λίαν ἐνδιαφέροντα χαρακτηριστικά, ἀναπτύσσων τὴν ἔκτασιν τῶν γνώσεων τῶν ἀρίστας ἔχουσῶν γνώσεις γεωγράφων τῆς ἐποχῆς. Επ' αὐτοῦ σημειοῦνται αἱ Δυτικαὶ Ινδίαι καὶ μικρὸν τμῆμα τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἥτοι τὸ ΒΑ, ὅπερ κείται μεταξὺ τοῦ Ἀμαζονείου ποταμοῦ καὶ τοῦ Παναμᾶ. Εἰς τὴν γράφαν ταῦτην διδεται τὸ γενικὸν ὄνομα στερεά (Terra Firme), πρὸς διάκρισιν τῆς ἡπείρου ἀπὸ τῶν Ἀντιλλῶν. Ενιακοῦ ἀπαντῶσιν ἔχην νεωτέρων ὄνουμάτων, ὡς Βενεζουέλα, Μερακαΐδην καὶ Βρασιλία. Ο γάρτης περιλαμβάνει καὶ τινας λεπτομερείας τῶν ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἔγενοντο ἐν τῇ θορείῳ Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Καμπίν τῷ 1497 ὡς καὶ τίτλους οἷοι οἱ ἔξιτοι:

"Θάλασσα ἀνακαλυφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, « Ἄγγλικὸν ἀκρωτήριον », « Σαῦρα » (Lizard) καὶ « Ἄγ. Γεώργιος ». Ο Λακόζας ἐσημειώσε πρὸς τούτοις ταῦθα τὴν Κούβην ὡς νῆσον, ἐνῷ δὲ Κολόμβος; εἶχεν ἀποθάνει μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι αὕτη ἡτο ἡπειρος, μόνον δὲ μετὰ ὀκταετίαν εἶχεν ἐπικυρωθῆναι ἡ ἀκρίθεια τοῦ γάρτου τοῦ Λακόζα.

Μούμιαι ἐν Λονδίνῳ. — Έσχάτως ἐν τῷ ἐν Λονδίνῳ Βασιλικῷ Γυμνασίῳ τῶν Χειρουργῶν κατετέθη σειρὰ δύοδεκα μουμιῶν, ἀνακαλυφθεῖσαν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τοῦ κ. Φλένδερος Πετρῆ, τοῦ γνωστοῦ Αἰγυπτιολόγου. Αἱ μουμιαι αἱται εἰναι πιθανῶς αἱ ἀρχαιόταται πασῶν τῶν μέχρι τοῦ δὲ ἀνακαλυφθεῖσῶν, τῆς γρονολογίας αὐτῶν ἀναγομένης εἰς ἐποχὴν οὐχὶ μεταγενεστέραν τῆς Δ' αἰγυπτιακῆς δυναστείας, ἵστως εἰς τὸ 4000 π. Χ. Οὕτω φαίνονται σύγγρονοι τῆς ἐποχῆς τῆς Βίθου. Οἱ σκελετοὶ εἰναι φυλῆς θυλλοῦ ἀνατολικῶν καὶ συμμετρικῆς τὰ γαρακτηριστικά, μετὰ κρανίων μεγάλων ἀνεπτυγμένων παρουσιάζουσι δὲ τὰ συνήθη γαρακτηριστικά τῶν μουμιῶν, ὡς κοιλιακάς ἐντομάς, ἐπιδέσμους ἐκ λεπτοῦ λινοῦ κτλ. Οἱ λινοὶ ἐπίδεσμοι, οἵτινες γρηγοριοποιοῦνται ἐν ταῖς μουμιίαις ταῦταις πρὸς συγκαλύψιν τῶν σωμάτων ἔχουσι πλάτους 3 ½ δακτύλων (inches), εἰναι κατασκευασμένοι ἐκ λινοῦ καὶ λεπτότατοι τὴν δέρμαν. Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Πετρῆ οἱ σκελετοὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν διάκτορα Γκάρσον πρὸς μελέτην καὶ περιγραφὴν αὐτῶν, ἢ δὲ ἔκθεται αὐτοῦ ἀναμνέναι μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῶν ἀνθρωπολόγων καὶ Αἰγυπτιολόγων.

Σκυθικὸς τάφος. — Ο καθηγητὴς Βεισελόθσκης ἐπεράτωσε τὰς ἀνασκαφάς, ἃς εἶχεν ἀγαλάξει ἐν τῷ τμήματι τῆς Συμφεροπόλεως, ἐν τοῖς ιδιαίτεροις γηπέδοις, ἥπινα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἑταίριας τῆς ἀρχαιολογίας. Ο Άγγελος φόρος τῆς Κριμαίας παρέχει λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων.

Ἐν ίκανῷ βίθει ἀνεκάλυψαν τάφον, περιλαμβάνοντα πολεμιστήν, κατακείμενον ἐπὶ τῶν νώτων μετὰ τῶν βραχίονων τετακένων κατὰ μῆκος τοῦ σώματος. Φαρέτρα, πλήρης τόξων καὶ κεκαλυμμένη ἐν τῷ ἀνωτάτῳ αὐτῆς μέρει 1/2 λεπτοῦ φύλλου χρυσοῦ ὡς καὶ σιδηροῦ ἔχοφος κατεστραμμένον ὑπὸ τῆς σκωρίας εὑρίσκοντο ἐπίσης ἐν αὐτῷ.

Η στολὴ τοῦ πολεμιστοῦ ἐκαλύπτετο ὑπὸ μικρῶν πλακῶν γρυποῦ. Ο τάφος δρομογνώμονος σχήματος ἀνεκαλύφθη εἰς τὸ βάθος τοῦ πρωτοφανές διὰ τάφους, περιελάμβανε δὲ ἔκτος τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἀντικειμένων πέντε υεγάλους ἀμφορεῖς, ὃν δὲ εἰς πρὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, οἱ δὲ τέσσαρες ἀλλοί: πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ τάφου. Σιδηρὸς λόγγη καὶ ἀσπίς εἶχον τεθῆ, παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ κατακείμενου. ἐν τούτοις τὰ δέστη δὲν κατορθώθην ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκεῖθεν, διδύτι εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐπαρχὴν μετετρέποντο εἰς κόνιν.

Η κυρίως ἀξία τῆς ἀνακαλύψεως ταῦτης ἔγκειται ἐν τῷ ὅτι δὲ τάφος οὗτος εἶναι εἰς τῶν ἀρχαιοτάτων σκυθικῶν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχήν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Τὸ γράφειν ἀξιώματα ταῦτον ἔστι τῷ σημειούσῃ καθ' ἐκάστην ὡς τακτικὸς παντοιοπώλης, τὰς ἐν τῷ νῷ φυλασσομένας μικρὰς εἰσπράξεις.

Ο θελων νὰ καταρτίσῃ πλουσίαν συλλογὴν μειδιαμάτων θὰ συλλαμβάνῃ ἀρά γε τὸ ωχρότερον ἐκ τῶν κειλέων τοῦ συναδέλφου, ὅστις ποιεῖται μᾶλλον φιλοφρόνησιν ἢ ἐκ τῶν κειλέων ἐκείνου, ὅστις δέχεται αὐτήν;

Τυπάρχουσι λόγιοι, ἀποτελοῦντες τὴν χολερικὴν τάξιν τῶν λογίων, ὁ ἐγκέφαλος δὲ τῶν δόποιών εἶναι τεταραγμένη κάτω κοιλία. Τὰ γραφόμενα αὐτῶν εἶναι « λογοδιάφορα ».

Εύτυχης ἐκεῖνος, οὐ καλὴ φίλη τοῦ δόποιού κέκτηται λιγυ-